

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1945 r.

Nr 30

TREŚĆ:

USTAWY:

Poz.: 178	— z dnia 23 lipca 1945 r. o prawie odwoływania posłów do Krajowej Rady Narodowej	245
179	— z dnia 23 lipca 1945 r. o zmianie ustawy z dnia 6 maja 1945 roku o majątkach opuszczonych i porzuconych	245
180	— z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego	246
181	— z dnia 23 lipca 1945 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów	247

DEKRET

182	— z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia	248
-----	---	-----

178

USTAWA

z dnia 23 lipca 1945 r.

o prawie odwoływania posłów do Krajowej Rady Narodowej.

Art. 1. (1) Organizacje, zrzeszenia i terenowe rady narodowe, które delegują swych przedstawicieli do Krajowej Rady Narodowej stosownie do przepisów art. 4 pkt 2, 3 i 4 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22) mogą w okresach między posiedzeniami Krajowej Rady Narodowej (art. 18 § 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych), składać Prezydium Krajowej Rady Narodowej umotywowane wnioski o odwołanie lub pozbawienie mandatu delegowanych przez siebie przedstawicieli.

(2) Odwołanie lub pozbawienie mandatu następuje w drodze uchwały Prezydium Krajowej Rady Narodowej, o czym należy powia-

domić organizacje wysyłające celem przedstawienia innego kandydata.

Art. 2. Uchwały Prezydium Krajowej Rady Narodowej w sprawie cofnięcia lub pozbawienia mandatu poselskiego winny być przedstawione do zatwierdzenia na najbliższym posiedzeniu plenarnym Krajowej Rady Narodowej.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

179

USTAWA

z dnia 23 lipca 1945 r.

o zmianie ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 13 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 13 § 1. Osoby prawne prawa publicznego, a w szczególności gminy miejskie, instytucje społeczne, organi-

zacje kulturalne i oświatowe oraz organizacje pomocy dla grup ludności szczególnie prześladowanych przez okupanta, mogą wystąpić do Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego z wnioskiem o oddanie im w zarząd i użytkowanie niektórych majątków opuszczonych lub porzuconych. Przy wydawaniu decyzji w tych sprawach

należy mieć na względzie interes publiczny, użyteczność społeczną oraz potrzeby, jak również związek, jaki łączy właścicieli majątku opuszczonego z celami i zadaniami wnioskodawców.”;

2) art. 37 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 37. Skarb Państwa, względnie gminy miejskie, jak również osoby lub instytucje, wymienione w art. 13, nabywają tytuł własności majątków opuszczonych:

- a) co do nieruchomości — z upływem lat 20,
- b) co do ruchomości — z upływem lat 10, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wojna została ukończona,
- c) co do dochodów — z upływem lat 5, licząc od końca roku, w którym zostały pobrane.”;

3) art. 38 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 38. Skarb Państwa, względnie gminy miejskie, jak również osoby lub instytucje, wymienione w art. 13, nabywają tytuł własności majątków porzuconych z upływem lat 5, licząc od końca roku

kalendarzowego, w którym wojna ukończona została.”

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości, Przemysłu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Apropowizacji i Handlu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

w/z Minister Przemysłu:
Ciszewski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Szysko

Minister Apropowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

180

U S T A W A

z dnia 23 lipca 1945 r.

o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 1. Prawo do zasiłków i pomocy służy osobom, pozostałym po uczestnikach ruchu podziemnego lub partyzanckiego, którzy ponieśli śmierć w związku z walką o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 2. Za osoby, uprawnione do zasiłków i pomocy (art. 1), uważa się:

- a) żonę bez względu na to, czy związek małżeński zawarty był w formie prawem przepisanej,
- b) dzieci ślubne, uprawnione, uznane, przysposobione oraz nieślubne i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych — do 25 roku życia,
- c) inne osoby niezdolne do pracy, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu uczestnika ruchu podziemnego lub partyzanckiego.

Art. 3. Wyłączone są od korzystania z uprawnień, objętych niniejszą ustawą, osoby skazane prawomocnie po dniu 22 lipca 1944 r. na karę dodatkową utraty praw publicznych lub obywatelskich praw honorowych.

Art. 4. (1) Osobom, wymienionym w art. 2 lit. a), służy prawo do zasiłków w wysokości 60% uposażenia urzędnika państwowego X kategorii służbowej.

(2) Osobom, wymienionym w art. 2 lit. b) i c), służy prawo do zasiłków w wysokości 40%

uposażenia urzędnika państwowego X kategorii służbowej.

(3) Łączna kwota zasiłków przypadających osobom, pozostałym po poszczególnym uczestniku ruchu podziemnego lub partyzanckiego, nie może przekraczać podwójnego uposażenia urzędnika państwowego X kategorii. W tym wypadku osoby, wymienione w art. 2 pkt a) b), mają pierwszeństwo przed innymi członkami rodziny, rodzice zaś — przed innymi osobami, objętymi art. 2 lit. c).

Art. 5. (1) Jeżeli osoba, uprawniona do zasiłków, uzyska środki zapewniające jej egzystencję, prawo do zasiłków zawiesza się na czas posiadania tych środków.

(2) Kwoty, nienależnie pobrane tytułem zasiłków, podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd.

Art. 6. Zasiłki pobierane na zasadzie niniejszej ustawy są wolne od podatków i nie podlegają zajęciu w drodze egzekucji z wyjątkiem ustawowych roszczeń alimentacyjnych na rzecz wstępnych i zstępnych.

Art. 7. Osoby, pozostałe po uczestnikach ruchu podziemnego lub partyzanckiego (art. 2), korzystają z następującej pomocy:

- a) otrzymują zaopatrzenie żywnościowe według norm, przewidzianych dla członków rodzin urzędników państwowych;